

bejder som den, og det er vistnok ogsaa rigtigt, kun kunde man maaske derved sige: Ja, men der har heller aldrig været den Anledning dertil; det bliver imidlertid en Sag for sig. Men hvis Regeringen fastholder, at den Understøttelse, der maa gives, skal gives som direkte Tilskud fra Staten, bliver det meget dyrt. Man vil hovedsagelig gaa den Vej at søge paa den ene eller den anden Maade at faa sat Arbejde i Gang, men man kan neppe finde meget Arbejde, hvor ikke Arbejdslønnen kun udgør en forholdsvis ringe Del, f. Eks. $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$, og skal der derfor skaffes Arbejde, saa det virkelig forslaar noget i Forhold til Arbejdsløsheden, vil det ganske utvivlsomt kræve overordentlig store Beløb af Staten. Hvor store disse Beløb vil blive kommer naturligvis noget an paa vor finansielle Evne, men at de vil blive store, derom nærer jeg ingen Tvivl. Jeg mener derfor med nogen Grund at kunne sige, at de 50 Mill. Kr. til ekstraordinære Foranstaltninger af den omhandlede Art og til Udgifter, som ikke findes paa det forelagte Finanslovsforslag, samt til ordinære Udgifter paa Tillægsbevillingsloven vil vise sig at være et alt for lille Beløb. Hvorvidt de 9 Mill. Kr. til Aldersrente vil slaa til, tør jeg ikke have nogen Mening om, det er mig, som sagt, en stor Tilfredsstillelse, at man tør haabe, at der i den nærmeste Fremtid vil blive fremsat et Lovforslag om Aldersrente.

Den tredje Udgiftspost har vi i de 10 Mill. Kr. til Statsvirksomhederne. Der er Forholdet jo det, at man i det kommende Finansaar regner med Balance, hvis ikke Forslaget om Takstnedsættelser var fremsat. Denne Takstnedsættelse betyder en Nedgang i Indtægterne paa 30 Mill. Kr., og heraf venter man de 20 Mill. Kr. dækket ved en forøget Trafik. Hertil vil jeg nu for det første sige, at jeg nærer ingen som helst Tro til, at Statsbanerne i det kommende Aar vilde have givet Balance, hvis man ikke havde nedsat Taksterne. For indeværende Aar regnes der med et betydeligt Underskud for Statsbanerne, og dette Underskud er foranlediget af et bestemt Forhold, som jeg ikke skal nævne igen, men dette bestemte Forhold vil ogsaa virke ind paa det kommende Finansaar. Naar man for sidste Maaned har en forholdsvis god Balance for Statsbanernes Vedkommende sammenlignet med sidste Aar, hidrører dette jo nemlig fra, at Kul, som er indkøbt i Aar til en billigere Pris, blandes med de dyrere Kul og derved giver en billigere Gennemsnitspris for Kullene. Dette For-

hold vil dog føre med sig, at de dyre Kul i Virkeligheden først elimineres, jeg kunde fristes til at sige efter en længere Aar-rækkes Forløb, og de vil ganske afgjort i væsentlig Grad komme til at spille med ind i det Finansaar, der kommer. Altsaa blandt andet af denne Grund og endnu mere af den, at jeg ikke tror paa, at Erhvervsituationen vil blive lysere lige med det første, tror jeg ikke, man i det hele vilde have kunnet regne med Balance, hvis man ikke havde nedsat Taksterne. Nu regner man altsaa med 10 Mill. Kr.s Underskud, men jeg tror, at dette Underskud vil blive større, jeg tror ikke paa, at de 20 Mill. Kr. kan indvindes. At det ikke desto mindre er nødvendigt af Hensyn til Næringslivets hele Trivsel at nedsætte Taksterne, er en Sag for sig. Sammenholder man disse Forhold, vil man forstaa, at man for Finansaaret 1922—23 neppe kan nøjes med at regne med et Underskud paa 10 Mill. Kr. Alt i alt mener jeg, at de 178,5 Mill. Kr., selv om der udvises den største forsvarlige Spar-sommelighed, som tænkes kan, paa langt nær vil kunne række til. Jeg vil tro, at man kommer Sandheden ikke saa lidt nærmere, hvis man regner med henimod halvtredie Hundrede Millioner.

Der er imidlertid regnet med, at der skal skaffes Dækning for 178,5 Mill. Kr. Heraf forventer den højtærede Finansminister at indvinde 47 Millioner dels derved, at Tjenestemændenes Tjenestetid i Henhold til det herom vedtagne Lovforslag reguleres, hvorved der skal indvindes 14 Mill. Kr.; ved Besparelser i Udgifter til Militærvæsen skal indvindes 16 Mill. Kr., og ved Nedsættelse af Tjenestemændenes Konjunkturtillæg skal indvindes 17 Mill. Kr., i alt 47 Mill. Kr.; men da to af de hertil sigtende Lovforslag ikke er vedtaget endnu, kan man ikke have nogen sikker Mening om, hvorledes det i saa Henseende vil gaa, men jeg vil gaa ud fra, at disse 47 Mill. Kr.s Besparelser paa en eller anden Maade vil kunne naas. Saa bliver der tilbage at skaffe Dækning for 131 eller maaske 132 Mill. Kr., og dette forventes at kunne ske paa den Maade, at Skatten paa Indkomst og Formue giver 21 Mill. Kr. mere end foreslaaet paa Finansloven, Arveafgiften $2\frac{1}{2}$ Million, Forbrugsafgifter og Toldafgifter 14 Million, Ølskat 14,3 Million, Tobaksskat $15\frac{1}{2}$ Million, Tillægsafgiften for Spiritus 35 Million, Stempelafgiften $1\frac{1}{2}$ Million, Spillekort 0,3 Million, Forlystelsesskatten $2\frac{1}{2}$ Million, Sukker- og Chokoladeafgiften 10 Million og